

СТРАДЧ

№ 108

парафіяльна газета
липень 2020
виходить раз в місяць

НЕРУШИМА СТІНА

**Храм Успення Пресвятої Богородиці с.Страдч
УГКЦ**

www.stradch.com

www.youtube.com/user/stradch

www.facebook.com/Stradch.UGCC

Звідси так близько до Бога...

Щороку 26 червня плывуть до підніжжя Страдецької гори людські потоки. Цьогоріч непередбачувані епідеміологічні умови внесли поправки у всі сфери життя. Зважаючи на обставини сьогодення, святкові богослужіння відбулися у парафіяльній церкві Успення Пресвятої Богородиці, біля мощей блаженних священномученика Миколая Конрада та мученика Володимира Прийми. Всі охочі могли духовно єднатися у молитві за допомогою онлайн трансляції.

Прощу очолив Високопреосвященний владика Ігор Возняк, Архієпископ і Митрополит Львівський. Йому співслужили Преосвященний владика Михайл Колтун, єпископ Сокальсько-Жовківський, Преосвященний владика Миколай Бичок, Єпархіальний єпископ Єпархії Свв. Петра і Павла у Мельбурні (Австралія), Преосвященний владика Петро Лоза, єпископ-помічник Сокальсько-Жовківської Єпархії, Преосвященний владика Володимир Груца, єпископ-помічник Львівської Архієпархії.

Після закінчення Божественної Літургії о. Іван Колтун, парох Парафії Успення Пресвятої Богородиці с. Страдч висловив слова вдячності Високопреосвященному владіці Ігорю, Преосвященним владикам, всім священникам, які звершували Божественну Літургію та уділяли вірним Тайну Покаяння, а також усім

жертводавцям, хто допомагав організувати свято. Не можемо до якогось часу традиційно велелюдно збиратись на молитву, але можемо діяти і молитись у наших рідинах, у місцях праці.

Споглядаючи життя Страдецьких блаженних, берімо собі за взірць їхні чесноти, проповідуймо своїм життям Євангельські правди. Тоді й будемо щораз до Бога.

Підготувала: Леся Коваль

Поставити на першому місці любов до Ісуса

Про вимоги слідування за Ісусом роздумував Святіший Отець під час зустрічі з вірними в останню неділю червня.

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ - Ватикан

Ісус запрошує нас у повноті та без вагань переживати свою єдність із Ним, серйозно ставлячись до євангельських вимог, також і тоді, коли це вимагає жертвності та труднощів. На це звернув увагу Папа Франциск, промовляючи до прочан, які в неділю, 28 червня 2020 р., зібралися на площі Святого Петра у Ватикані, аби разом з ним помолитися опівдні молитву «Ангел Господній».

Плідна родинна любов

У світлі уривка з 10-ї глави Євангелії від Матея, що ліг в основу цих роздумів, Святіший Отець зазначив, що перша вимога полягає в тому, аби поставити любов до Бога «понад родинні почуття». Каже Ісус: «Хто любить батька або матір більше, ніж Мене, той недостойний Мене. І хто любить сина або дочку більше, ніж Мене, той недостойний Мене».

«Ісус, без сумніву, не має на меті недооцінювати любов батьків і дітей, але знає, що родинні узи, якщо поставити їх на першому місці, можуть віддалитися від справжнього добра. Бачимо, що деякі прояви корупції в урядах впливають саме з того, що родинні зв'язки є більшими від любові до батьківщини, й тому родині призначаються на посади. І подібно з Ісусом: коли якась любов є більшою ніж любов до Нього, це не добре. Всі ми можемо навести різні приклади цього. Не згадуючи про ті ситуації, в яких родинні почуття змішуються з рішеннями, які протиставляються Євангелію», – пояснив Наступник святого Петра, додаючи, що коли, натомість, «любов до батьків і дітей натхнена та очищена любов'ю до Господа», вона стає повністю плідною та приносить плоди добра як в самій родині, так і далеко поза нею.

Справжня любов не без хреста

Далі Ісус каже: «Хто не бере свого хреста й не йде слідом за Мною, той недостойний Мене». За словами Папи, йдеться про те, аби прямувати за Ісусом тією ж дорогою, якою Він Сам пройшов, не шукаючи стежок навпростець. «Не існує справжньої любові без хреста, тобто, без ціни, яку треба

заплатити особисто», – сказав Єпископ Риму, вказуючи на свідчення татів і матерів, які зносять чимало хрестів з любові до дітей, і додаючи, що «несений з Ісусом» хрест вже не лякає, оскільки Христос підтримує нас в годину найсуворіших випробувань.

Не слід також збуджено перейматися збереженням свого життя з боязким та егоїстичним наставленням. Ісус попереджає: «Хто своє життя зберігає, той його погубить; а хто своє життя погубить задля Мене, той його знайде». Йдеться про «парадокс Євангелія», але також в цьому ми маємо чимало прикладів про те, що «повнота життя та радості» віднаходиться тоді, коли посвячуємося справі Євангелія та нашим ближнім.

Простий знак Божого царства

Як нагадав далі Наступник святого Петра, завдяки такій поведінці можемо досвідчити Божу вдячність. Ісус каже: «Хто вас приймає, той Мене приймає [...] Хто напоїть, як учня, одного з цих малих тільки кухликом холодної водиці, [...] не втратить своєї нагороди». Це вказує на те, що «великодушна вдячність Бога-Отця» враховує найменший жест любові та служіння ближнім, спонукаючи й нас, у свою чергу, «бути вдячними тим, які турбуються про наші потреби».

«Коли хтось надає нам якусь послугу, ми не повинні думати, що все це нам належить. Ні, чимало послуг робляться безкорисливо. Вистачить згадати про волонтерство, що є одним з найвеличніших скарбів італійського суспільства Волонтери...

чимало з них віддали життя під час цієї пандемії. Це робиться з любові, несучи служіння... Вдячність, признання, є, насамперед, ознакою доброго виховання, але також – відзнакою християнина. Це простий, але справжній знак Божого царства, яке є царством вдячної і безкорисливої любові», – сказав Папа, побажавши:

«Нехай же Пресвята Марія, яка полюбила Ісуса понад Своє власне життя та йшла за Ним аж до хреста, допоможе нам завжди ставати перед Богом із готовим серцем, дозволяючи на те, аби Його слово судило про нашу поведінку та наші рішення».

Джерело: Vaticannews

Слово Митрополита Львівського у третю неділю по Зісланні Святого Духа

*Рм 5,1-10;
Мт 6,22-33.*

Достойні молільники, в почутому сьогодні уривку з Євангелії від Матея Ісус Христос говорить про здорове око, про світло, служіння двом панам та про вартість життя. Господь порівнює світло ока зі світлом духа, бо коли око не бачить – людина обмежена, фактично, не дала б собі ради в житті. Подібна ситуація з духом: коли людина служить мамоні, тобто не зважає на Заповіді Бога, живе для свого задоволення, не прислухається до ближніх, жодної молитви, легковажить відвідування храму у неділі та свята тощо – як може очікувати нагороди у вічності, якщо про це не дбала та не вірила у вічне життя? Такий спосіб життя приємний для демона, бо він тримає таку особу в своєму посіданні й не бажає її відпустити, заздрить, що люди можуть бути вічно щасливими. Господь знає, що людина мало покладається на Нього, майже не довіряє Йому, здебільшого трудиться лиш над тим, щоби добре з'їсти, гарно одягнутися, придбати відповідне помешкання, мати авто та інші зручності в житті... І ще дуже важливо: бути здоровою! А Ісус Христос вказує на птахів та польові квіти, про яких ніхто не дбає, як про квіти в городі, а птахи живуть і квіти одягаються в чудові барви! Господь ніби охарактеризував життя людини з її стараннями, а вкінці зробив висновок, щоби покладатися на Отця Небесного, який знає наші потреби. Звичайно, що необхідно їсти, одягатися, заробляти, а Спаситель закликає, щоб на першому місці в житті поставити шукання Божого Царства! Багато із людей не думають про Царство Боже, яке Господь пропонує після короткого відданого Йому життя на землі. У людини все

виходить – і дім збудує, одяг купує, про їжу дбає, набуде авто, комп'ютер, старається про зручні та необхідні речі у своєму домі, а про Царство Боже – якось буде?!

Сьогодні наша Церква вшановує пам'ять та молиться до святого Єроніма. Він народився в далекому 340 році, в багатій родині на кордоні Далматії та Угорщини, в місті Стридоні. Навчався у Римі у славного філософа Донатія. Чудово володів латинською та грецькою мовами. Був світилом науки. Мимо того, підлягав багатьом облудам та гріхам, властивим молодому зіпсованому вікові. Не був охрещеним. У Римі через певних осіб пізнав, що найбільша наука не заступить невинності душі. Залишив грішний шлях життя, охрестився. У неділі й свята відвідував підземні цвинтарі та катакомби, де молився при гробах святих мучеників. По усьому повернувся додому через місто Трир, але швидко покинув рідне місто й

прибув до Аквілеї. Запізнався з єпископами: святим Валерієм та святим Хромантієм... З Аквілеї подався в Антіохію, де важко захворів й від того часу посвятив своє життя науці Святого Письма. Прибув на пустиню Халькіс, що лежить між Сірією та Аравією, де проводив строге життя в молитві, пості, неспанні та розважав над правдами віри. Перебуваючи на пустині в постах та молитві, святий Єронім писав: «Як часто серед тої глухої та далекої пустині, де сонце жаром пекло мене, мені здавалося, що я знаходжуся серед забави та розкошів Риму. Я плакав і стогнав день і ніч, а, коли сон зморив мене... я опускав моє покривлене тіло на землю більше для муки, як для відпочинку. Не говорю нічого про їжу та напитек, бо монахи тої пустині, навіть під час хвороби п'ють лише воду...» (І. Я. Луцик «Ілюстроване життя святих», Львів 1907, стр.275). На пустині від одного єврея навчився єврейської мови, так міг перекладати Святе Писання з єврейської на латинську мови. Повернувся в Антіохію і був висвячений на священника 379 року. За свої 39 років життя дуже багато добра зумів довершити святий Єронім! Папа Дамазій I покликав його у Рим, щоби перевірити переклад Святого Письма Нового Завіту і виправив перекладений текст псалмів з єврейської на латинську мови. Римські архієреї часто радилися у справах віри зі святим Єронімом, який боровся проти різних єретичних наук, що поставали в ті часи. В часі спілкування зі святим Єронімом багато поганських родин в Римі наверталися до Бога. Праведника не любили й переслідували, бо він був скалкою в оці, а він, залишивши Рим, поїхав у Антіохію, а згодом – в Александрію, де слухав сліпого учителя Дидима, який своїм учням пояснював Святе Письмо. Потім

прибув у Вифлеєм, де залишався молитися та розважати над Святим Писанням. У Вифлеємі не вщухали гоніння та переслідування святого Єроніма, але він усе приймав з дозволу Божого. Не нарікав, не просив кари для лихих людей, лиш усіх поручав Господу та Його святому милосердю. Уважав такі досвіди як покуту за вчинені раніше гріхи, за що перепрошував Господа та дякував Йому. Праведник усе своє життя мав перед очима вічність і старався найкраще служити Господу.

Дорогі сестри й брати, звичайно, що ми не дорівняємо нічим, щоб жити так, як своє життя прожив святий Єронім. Скажу, що ми маємо можливість бути добрими та милосердними, чинити невеликі діла покути, давати милостині, сказати добре слово, простити ближньому, чинити молитву, добре виховувати дітей, бути вірними у подружньому житті, часто сповідатися та причащатися тощо. Пам'ятаймо про святу тайну Сповіді, яка завжди чинить людину більш праведною. Святий Учитель Церкви навчає: «Немає, певна річ, не існує жодного гріха, щоб не покорився і не був переможений силою покаєння чи точніше, Божою благодаттю» (св. Ів. Золот. Бесіда XXII на Мт п.5). Стараймося примирюватися з Отцем Небесним смертю Його Сина, бо це – вірний спосіб спасіння! Пресвята Богородице, допоможи нам у порятунку наших душ!

*Усіх вітаю з річницею проголошення
Конституції в нашій Україні!*

*+Ігор
Митрополит Львівський*

Via Crucis – зародження та розвиток Хресної дороги

Via crucis, via dolorosa, via cruz, Хресна дорога... Ці імена використовуються на означення зображень, чи серії скульптурних форм, які відображають хресний шлях Спасителя, Ісуса Христа, на Голгофу. Ці зображення, а також

особливі народні богослужіння та традиції, які ми зустрічаємо в яскравому розмаї за часів Середньовіччя, говорять про особливе співпережиття Христовим мукам, в цей час. Але перш ніж говорити про dokonані, випрацювані,

форми, званої всім нам, Хресної дороги, слід піти далеко в історію, щоб побачити корені, де вона народилася, та поступовий розвиток, яким вона йшла впродовж кількох століть.

Що таке «стація»?

Невід'ємним елементом Хресної дороги є Стація. Це латинське слово, яке означає зупинку, в сучасній літургійній науці виражає особливий характер християнського богослужіння в період 4-5 століть, яке було характерним для тодішніх центрів християнського життя та традиції – Єрусалиму, Рима та Константинополя і називалось „стаційним богослужінням”. Ця „стаційність” безпосередньо стосувалась Святої Літургії, бо згідно ранньохристиянської традиції, Євхаристія в конкретному місці могла служитися лише один раз на день, а участь в ній брала ціла громада міста. У більших містах, де було по кілька храмів, ця практика почала викликати певні труднощі, а як розв'язку було запропоновано стаційну систему служінь. Літургію і далі служили тільки одну, але кожного разу в іншому храмі по відповідній черзі. Кожна церква була наче окремою стацією (зупинкою), в якій звершувалася Тайна Євхаристії. Ця практика найбільшого поширення здобула в Єрусалимі, де за часів імператора Константина було збудовано велика кількість храмів, присвячених різним подіям, пов'язаним з останніми днями земного життя Христа. Аналізуючи цю практику, яскраво бачимо, що поняття „стації” стосується виключно євхаристійного богослужіння.

Відома паломниця 4 ст. Етерія Сильвія, яка залишила для літургійної науки свій „Щоденник паломниці до Святих місць” – цінне джерело до вивчення форми богослужень в Єрусалимі цього часу, взагалі не згадує про взаємозв'язок між стацією та хресною дорогою. В її описі богослужень страсної п'ятниці ми знаходимо лише короткий опис винесення Господнього хреста для поклоніння, яке, однак, не супроводжується ніякою хресною дорогою.

Вже в пізніших століттях стації почали асоціюватися із окремими епізодом із страсного шляху Христа та набували як зображальних так і літературно-молитовних форм. Метою цих стацій було якомога повніше у думках та свідомості

віруючого відобразити своєрідне паломництво до головних місць страждань і смерті Христа. Хресна дорога, таким чином, складає мініатюрне паломництво до святих місць в Єрусалимі, є наче знову проходженням „дорогою болю” (Via Dolorosa – так, починаючи з XVI ст. називають вулицю в старому кварталі Єрусалиму, якою проходив Христос до Голгофи), яку шанували як одне з найосновніших місць паломництва до Єрусалиму ще за часів імператора Константина.

Перша Хресна дорога – в Єрусалимі

Згідно місцевої Єрусалимської Традиції, Пресвята Богородиця за свого життя часто відвідувала місця, пов'язані із страстями свого Сина. А святий Єронім згадує про натовпи паломників зі всіх країн, які приходили в його дні до Єрусалиму, щоб відвідати священні місця. Натомість Етерія Сильвія досить загально розповідає про паломництва в її час (4 ст.), не акцентуючи окремого особливого почитання та вшанування до дороги, якою Христос йшов на смерть, терплячи різноманітні знущання та муки – „дороги болю”.

В п'ятому сторіччі, однак, ми маємо згадку про групу сполучених каплиць у монастирі святого Стефана в Болоньї (сучасна Італія). Місцевий єпископ св. Петроніус (Petronius) мав на меті через ці каплиці репрезентувати найважливіші раки Єрусалиму, і надалі, цей монастир став відомим як «Hierusalem». Саме цей болонський феномен розцінюється як перший предтеча відомої для більшості із нас Хресної дороги. Саме звідси,

як із зародку, почали розвиватися в Західній Церкві стації та їх теми, але в своїй остаточній формі Хресна дорога сформувалась не раніше XV ст.

Багато паломників, які відвідали Єрусалим у дванадцятому, тринадцятому і чотирнадцятому сторіччях, згадують «*via sacra*» (святих-священну вулицю), тобто, врегульований маршрут, уздовж якого проходили паломники, але вони не ідентифікують її з хресною дорогою, тобто дорогою, якою проходив Христос. Дуже часто на цій вулиці були так звані „індульгенційні зупинки-стації”, тобто зупинки, де вірні могли собі купити відкуплення від тимчасових кар за гріхи, або зробити милостиню вбогим. В особливий спосіб ці „індульгенційні стації” розвинулись за часів францисканської опіки над Єрусалимом, яка розпочалась від 1342 року.

Один із францисканців, Ferraris, згадує, що такі Станції, де можна було придбати індульгенції розміщались біля місць, де Христос зустрів свою Благословенну Матір, де Він звернувся до жінок Єрусалиму, де Він відповідав Симону Киринейському, де солдати кидали жереб на Його одіж, де Він був прибитий до хреста, біля будинку Пилата та місці поховання Христа – Священного Гробу.

Аналогічну практику зустрічаємо в 1520 році, коли Папа Лев X надав прощення сотні днів земних покарань кожному, хто пройшов 7 стацій, які представляли Сім Печалей Богородиці, в крипті чоловічого Монастиря Францисканців в Антверпені.

Найраніше згадки про Станції-розважань на «*via sacra*» (святій-священній вулиці) в Єрусалимі знаходимо у розповіді Англійського паломника Вільгельма Вея, який двічі відвідав Святу Землю в 1458 і в 1462 роках. Він описує метод, як за звичай вірні християни наслідували Христа в Його хресній дорозі. Він згадує, що в цей час хресна дорога розпочиналася на горі Голгофі й тривала, рухалася, наче в протилежний бік до історичної дороги Христа до дому Пилата.

Вже в шістнадцятому сторіччі ми знаходимо, що хресна дорога в Єрусалимі розпочиналась від помешкання Пилата і закінчувалася згадкою про розп'яття та Голгофській горі.

Протягом п'ятнадцятого і шістнадцятого століть

відбулося поширення кількості священних місць в різних частинах Європи, які емітували, чи радше репрезентували єрусалимську хресну дорогу. Зокрема блаженний Альварес (+ 1420) після повернення з Єрусалима, побудував серію маленьких каплиць в Домініканському чоловічому монастирі м. Кордоба, які служили різними стаціями Христової хресної дороги. Подібний набір Станцій було споруджено і в жіночому монастирі в Мессіні.

Хресні дороги в Нюрнберзі (1465), Лювені (1468) та Бамберзі були характерні тим, що складалися з семи Стацій, всенародно відомих як „Сім Падінь” Ісуса Христа. Не трьох, як в традиційних Хресних дорогах (!).

У деяких із цих ранніх прикладів Хресних доріг була зроблена спроба, не просто дублювати Хресну дорогу в Єрусалимі, але і, щоб відтворити точні інтервали між Стаціями, щоб побожні люди, мали можливість проходити точно ті ж відстані, що й паломники у Святій землі. Вчені інколи відвідували Єрусалим з конкретною метою – отримати точні вимірювання і застосувати їх у будівництві Хресних доріг в якомусь із Європейських міст. Але на жаль, хоча кожен вимагав бути точним, є колосальна відмінність між багатьма Хресними дорогами цього часу.

Таке намагання точно скопіювати Єрусалимську Хресну дорогу мало свою важливу ціль – адже не всі християни могли здійснити паломництво до Святої землі, через велику відстань та дуже часто через те, що Єрусалим перебував під владою

мусульман, а тому європейські копії Хресної дороги мали замінити для вірних найосновніше місце паломництва християнського світу.

Кількість стацій

Щодо числа Стацій у Хресній дорозі також маємо непросту історію, яка формувалась впродовж багатьох століть. І не завжди кількість стацій відповідала числу чотирнадцять, як є в сучасній хресній дорозі.

Вільгельм Вей в середині п'ятнадцятого сторіччя згадує про чотирнадцять стацій, але тільки п'ять з них відповідають сучасним темам на хресній дорозі. Коли вчений Романет Буффін відвідав Єрусалим в 1515 році з метою дізнатися про кількість стацій, то зустрівся з різною кількістю стацій та великим неспівпадінням традицій, які на той час існували в Єрусалимі. Зокрема він згадує про тридцять одну, дев'ятнадцять, двадцять п'ять і тридцять сім стацій. А в книзі Адрікоміуса «Jerusalem sicut Christi tempore floruit», виданій в 1584, згадується дванадцять Стацій, які співвідносяться з половиною доби. Саме завдяки популярності цієї книги в Європі майже у всіх великих санктуаріях, де були збудовані Хресні дороги, перейшли на дванадцять стацій.

В кінці шістнадцятого століття стається ще одна дуже неприємна для християн подія – перехід Єрусалиму під турецьке панування, що зіграло вирішальну роль у розповсюдженні хресної дороги в Західній Європі. Зокрема Zuallardo у своєму римському виданні від 1587 року згадує, „що після того, як Єрусалим пройшов під Турецьке панування, благочестиві практики Хресної дороги могли виконуватися значно більше щиро в Нюрнберзі чи Лювені, аніж в Єрусалимі безпосередньо”. Це, можливо, спричинило „бум” розвитку хресних доріг по цілій Європі. Посприяло цьому і розпорядження Папи Інокентія XI від 1686 року, який надав францисканцям право спорудити Стації у всіх церквах, і оголосив, що надолуження за вчинені гріхи кожен християнин може здобути через проходження практики Хресної дороги у власному храмі, тобто у місці, де живе. Папи Бенедикт XIII в 1726 році та Клемент XII у 1731 році ще більше розширили права церков мати і служити свої хресні дороги. Цей же Папа Клемент XII в так званому “Clementine Instructiones” („Інструкції Климента”) ввів чотирнадцять Стацій,

які практикуються і по сьогоднішній день.

Папа Бенедикт XIV в 1742 р. перестерігає всіх священиків, щоб вони в обов'язковому порядку придбали до своїх храмів і встановили великий скарб, яким є Хресна дорога. А відвідини хресної дороги в храмі прирівнювалось до відвідин святого місця, яким колись був Єрусалим.

Сучасна практика

Папа Іван Павло II за свого понтифікату вперше запропонував базувати всі Стації на епізодах зі Святого Писання. Цей підхід відомий як Біблійна Хресна дорога. Вперше така Хресна дорога була відслужена в Колізеї (Рим) у 1991 році.

Хресна дорога в особливий урочистий спосіб проводиться в Римській традиції в Страсну п'ятницю і супроводжується покаяльними піснями та проханнями. Сьогодні, багато богословів відстоює за введення 15-ої стації, яка розважає над таїнством Воскресіння Христа, бо без Його Воскресіння, немає спасіння!

Джерело: ugcc.kiev

Церковний календар липень 2020

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
29	30	1 Муч. Леонтія	2 † Ап. Юди, брата Господнього	3 Свщмч. Методія, еп. Патарського	4 Муч. Юліяна Тарсійського	5 Свщмч. Євсевія, еп. Самосатського
6 Муч. Агрипини	7 ✙ Різдво св. Йоана Хрестителя	8 Препмуч. Февронії	9 Преп. Давида Солунського	10 Преп. Самсона, лікаря	11 Перенес. мощей безсрібн. Кира й Івана	12 ✙ Верх. апп. ПЕТРА І ПАВЛА
13 † Собор 12-ох апп.	14 Безсрібн. і чудотв. Косми і Дам'яна	15 † Покладення Ризи Пресв. Богородиці у Влахерні	16 Муч. Якінта; свят. Анатолія, патр. Царгород.	17 Свщмч. Павла Гойдича; свят. Андрія, еп. Критського; преп. Марти	18 † Преп. Атанасія Атонського	19 Преп. Сісія Великого
20 Препп. Томи й Акакія	21 Вмуч. Прокопія	22 Свщмч. Панкратія, еп. Тавроменийського	23 † Преп. Антонія Печерського	24 Рівноап. Ольги, кн. Київської; муч. Євфимії	25 Мучч. Прокла й Іларія; преп. Михаїла Малєїна	26 Преп. Стефана Савайта; Собор арх. Гавриїла
27 Ап. Акили	28 † Рівноап. Володимира Великого, князя Київського	29 Свщмч. Атеногена й 10-х його учнів	30 Вмуч. Маріни	31 Мучч. Якінта й Еміліяна	1	2

Загальниця

Піст

Строгий піст

Будівництво Дому паломника

Страдч – молитовний куточок, куди приїжджають дуже багато людей. З Божого благословення у 2016 році ми розпочали будівництво відпустового центру, який надасть можливість створити кращі умови для паломників.

Також у цьому центрі будуть кімнати, де наші паломники зможуть тимчасово зупинитися...

Особливу увагу плануємо приділити створенню належних умов для осіб з особливими потребами.

На даний час затверджено проект, підведено комунікації та зведено каркас будівлі. Попереду ще великий обсяг робіт. Оскільки зведення такого об'єкту вимагає значних коштів, потребуємо благочинної фінансової допомоги.

З цією метою у Храмі Успення Пресвятої Богородиці с.Страдч розпочато акцію «Цеголка». Придбавши нашу «Цеголку», Ви вносите свою лепту не лише у спорудження дому для паломників, а й стаєте причетним до поширення Божого Слова на землі та утвердження Христової Церкви. Бог бачить і винагороджує кожен акт людського милосердя...

«Воздавай Всевишньому згідно з його даром - щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро». (Сирах 35, 9-10)

Нехай Господь винагородить сторицею кожного жертводавця!

Просто відскануйте QR Код

тел.: +380 67 752 57 72, www.stradch.com,
e-mail: stradch@ukr.net, fb.com/Stradch.UGCC,

с.76, Львівська область, Яворівський район, с.Страдч,
Храм Успення Пресвятої Богородиці УГКЦ

В ГРИВНЯХ

ЄДРПОУ/ДРФО 39900575,

**ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" (код ЄДРПОУ 14360570,
код банку 325321) UA 313253210000026009053701352**

Релігійна громада УГКЦ парафії Успення Пресвятої Богородиці у с.Страдч.

Код ЄДРПОУ: 26485147 Реквізити:

Найменування банку: Філія Львівське ОУ АТ "Ощадбанк»

Розрахунковий рахунок: UA 663257960000026009300164700 МФО: 325796

Адреса банку м. Львів, вул.Січових Стрільців 9

Для переказу вказувати - добровільна пожертва

Дорогі брати і сестри!

Довготривалий карантин вплинув на багато сфер людського життя. Ми обмежені у пересуванні, у праці, у відвідуванні громадських місць. В особливо скрутному становищі опинилася церква, яка існує виключно завдяки пожертвам і неспроможна оплатити навіть комунальні послуги. Духовенство ніколи не стояло осторонь людських проблем. Тому закликаємо проявити християнське милосердя та відповідальність за свою Церкву, бо всі ми – члени її Тіла.

Хай не зміліє рука жертводавця!

Пожертви можна зробити за посиланням:

<https://www.liqpay.ua/uk/checkout/card/i30034063595>

Або в будь-який інший зручний для вас спосіб.

Контактний телефон : +380677525772

Пряма трансляція зі Страдча

П'ятниця - 10:00 Божественна Літургія за узалежнених від алкоголю, тютюну, наркотиків та азартних ігор
Субота - 10:00 Божественна Літургія за померлих
 12:00 Божественна Літургія за здоров'я
Неділя - 09:00 Божественна Літургія за здоров'я
 11:00 Божественна Літургія

Наживо_Страдч
Страдч Гора Блаженств
 1 441 користувач підписався

Прощі які відбуваються щороку

- 26 червня – Всеукраїнська проща;
- 28 серпня – проща з нагоди храмового празника;
- 27-28 жовтня – нічна проща мігрантів від Архикатедрального собору св. Юрія.

Страдецькі книги

Запрошуємо парафіян та прочан долучатися до братства Тверезості!

Кожен, хто бажає скласти присягу на відречення від шкідливих звичок (алкоголю, тютюнопаління, наркозалежності тощо) за себе чи за своїх ближніх, може звертатися до парафіяльних священиків у будь-який день. У храмі знаходиться Книга Тверезості, де після присяги люди записують свої імена та намірення

Дорогі паломники!

Якщо хтось із вас по-особливому відчув на собі Божу ласку через вплив молитви у Страдчі - зцілення від хвороби чи допомогу у вирішенні інших життєвих проблем — ЛАСКАВО ПРОСИМО ЗАСВІДЧУВАТИ ЦЕ У ПАРАФІЯЛЬНІЙ КНИЗІ ВІДГУКІВ ПРО ОТРИМАНІ ЧУДА!

Банківські реквізити парафії Успення Пресвятої Богородиці с.Страдч УГКЦ

По жертва Богові зі свого достатку є невід'ємним елементом у церковному житті та у справі власного спасіння. Щира жертвність ототожнюється із почуттям задоволення бо це справа, яка є Богом благословенна, адже жертвуючи на храм ми тим самим стаємо співучасниками розбудови Церкви Христової і зокрема того храму у якому ми молимося та де ми жертвуємо.

Людина створена Богом на Його образ і подобу. Бог кличе її до спільноти любові з Собою. Бути перед лицем Господнім, жити в Його присутності – це покликання кожного з нас. «Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать» (Євр.4:16).

тел.: +380 67 752 57 72, www.stradch.com,
e-mail: stradch@ukr.net, [fb.com\Stradch.UGCC](https://www.facebook.com/Stradch.UGCC),
81076, Львівська область, Яворівський район, с.Страдч,
Храм Успення Пресвятої Богородиці УГКЦ

Релігійна громада УГКЦ парафії Успення Пресвятої Богородиці у с.Страдч.

Код ЄДРПОУ: 26485147 Реквізити:

Найменування банку: Філія Львівське ОУ АТ "Ощадбанк"

Розрахунковий рахунок: UA 663257960000026009300164700 МФО: 325796

Адреса банку м. Львів, вул.Січових Стрільців 9

Реквізити для благодійних внесків

РО МІСІЯ ВЦ СТРАДЕЦЬКА ГОРА ЛА УГКЦ

ЄДРПОУ/ДРФО 39900575, ПАТ КБ

"ПРИВАТБАНК" (код ЄДРПОУ 14360570, код

банку 325321) UA 313253210000026009053701352

валюта UAH (Українська гривня)

Для переказу вказувати - добровільна жертва

Прохання при переведенні грошей вказувати Ваше ім'я і прізвище, щоб отці у Страдчі могли молитись за Вас і Вашу родину.

Розклад Богослужінь**на парафії Успення Пресвятої Богородиці у с.Страдч****Понеділок**

- 10:00 Божественна Літургія за померлих

Вівторок- 10:00 Божественна Літургія за хворих
- Молебень до Страдчанських Блаженних**Середа**

- 10:00 Божественна Літургія за померлих (абортіваних дітей)

Четвер- 10:00 Божественна Літургія за покликання до священничого,
монашого та подружнього стану
- 13:00 Божественна Літургія (Трансляція на Радіо Марія)**П'ятниця**- 10:00 Божественна Літургія за узалежнених від алкоголю, тютюну, наркотиків та азартних ігор
- спільна Хресна Дорога
- 13:00 Божественна Літургія (Трансляція на Радіо Марія)**Субота**- 10:00 Божественна Літургія за померлих;
- Спільна Хресна Дорога;
- 12:00 Божественна Літургія за здоров'я;**Неділя**- 09:00 Божественна Літургія за здоров'я;
- Спільна Хресна Дорога;
- 11:00 Божественна Літургія парафію;
- Спільна Хресна Дорога;
- 14:00 Божественна Літургія за здоров'я;
- 16:00 Божественна Літургія за жертводавців;

- Молитви спільноти «Матері в Молитві».
- Щодня можна приступити до Святої Тайни Покаяння.
- Щосуботи о 13:00 навчання Катехизму для дітей.
- Печерний монастир відчинений щодня з 09:00 по 17:00.**НІЧНІ ЧУВАННЯ У 2020 РОЦІ**

<u>Січень</u>	31 грудня 2019 р. – 01 січня 2020 р.	<u>Липень</u>	4-5 липня; 17-18 липня
<u>Лютий</u>	1-2 лютого ; 21-22 лютого	<u>Серпень</u>	1-2 серпня; 21-22 ; 27-28 серпень
<u>Березень</u>	7-8 березня; 20 -21 березня	<u>Вересень</u>	5-6 вересня; 18-19 вересня
<u>Квітень</u>	4-5 квітня; 17-18 квітня	<u>Жовтень</u>	3-4 жовтня; 17-18 жовтня
<u>Травень</u>	2-3 травня; 15-16 травня	<u>Листопад</u>	7-8 листопада; 20-21 листопада
<u>Червень</u>	6-7 червня; 19-20 червня	<u>Грудень</u>	5-6 грудня; 18-19 грудня; 31 грудня 2020 р. – 01 січня 2021 р.

Парафіяльна газета Храму Успення Пресвятої Богородиці**Наша адреса:** Львівська обл. Яворівський р-н. с.Страдч ,вул. Страдецька Гора **телефон:** +38067 752 57 72**Головний редактор:** о. Іван Колтун. **Літературний редактор:** Леся Коваль. **Комп'ютерна верстка:** Ігор Лосик.**А також дякуємо дописувачам:** с. Рафаїлі Чучман, Дочки МБНП, Марті Гусак, Лесі Коваль

Тираж газети - 2000 шт.